

Fabeln un Geschichten

van

Jochen Eigen Johann Geese un Maders

in Kindshagen. *)

Van dem Ossen un Berd.

Unse Herr Christus kam eenmal an een Water un fund eenen Ossen un een Peerd, de an sinem Över im Grase gingen. Chre Harten pröwend sprack he to dem Berde: kumm und breg mi henäwer. Äwerst dat Berd was een rechte Köning Pharao, verstockte sin Hart un brenschte un steilde sick, un wull den Herrn nich up den Rüggen nehmen. De Oß äwerst was vernünftig un erkennde sinen Herrn un Gott, so god as de Oß van Bethlehem, wovan dat Wihnachtsleed singt: he kam un böge sine Knee sanftmöödig un demöödig, un sach den Herrn Christus gâr leewlich un fründlich an. Dâ seide de Herr to em: Di schall jümmer eene Stund up gode Weid satt maken, äwerst dat

*) Kindshagen, Döör in Pommern bi Barth.

Noß schall nu un ewig der Spise begehren. Dat sebe he
 äwerst antodüben, worüm de Dff to Tiden wirklich satt
 warben kann, dat Verb dügegen alleen dörch Mödigkeit
 finer Beenen, de et bl'm Freten bögen mütt, towilen van
 dem Gräsen nalett, äwerst all sin Dag nich uprichtig satt
 is. Un so verhölt et sichbett disse Stunde un is nich
 anners, un Gott hett den beden Deerden tom Lohn un
 tor Strafe bestimmt, datt de Dff woll old un stif warben
 kann, äwerst mit finer Lung jümmer licht tor Erd kamen
 kann, dat Verb äwerst, wenn 't old un stif ward, oft
 den Nacken gâr nich mehr tom Gräsen lücken kann un
 sine vörstumpften Bôrsöt gâr jämmerlich bögen un hen un
 her knickbenen mütt. Dat kümmt van de Hoffärt, de blind
 was, un datt et nich to rechter Tid sinen Rüggen kleen
 maken wull.

faint bleed-through text from the reverse side of the page, including words like "Gott", "Dff", "Tiden", "Beenen", "Gräsen", "Nacken", "Bôrsöt", "Rüggen".